

Byla C-472/20

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2020 m. rugsėjo 30 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Fővárosi Törvényszék (Sostinės apygardos teismas, Vengrija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2020 m. rugpjūčio 28 d.

Ieškovė ir apeliantė:

Lombard Lízing Zrt.

Atsakovas:

PN

Ginčo dalykas pagrindinėje byloje

Apeliacinis skundas dėl pirmosios instancijos teismo sprendimo, priimto byloje dėl paskolos sutarties, sudarytos užsienio valiuta.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir pagrindas

Teisinės negaliojimo pasekmės, susijusios su pagrindiniu sutarties dalyku ir atsirandančios dėl nesąžiningos sutarties sąlygos, pagal kurią su valiutos keitimo kursu susijusi rizika tenka vartotojui. – Tokių teisinių pasekmių nustatymas valstybės narės aukščiausiosios instancijos teismo išreikštoje pozicijoje, tačiau kuri nėra privaloma žemesnės instancijos teismams. – Nacionaliniai teisės aktai, kurie nustato specialius procedūrinius reikalavimus dėl sutarčių negaliojimo. – Teisinių pasekmių reguliavimas *a posteriori* pasitelkus teisines priemones. – Direktyvos 93/13 (OL L 95, 1993, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288) veiksmingumas.

Teisinis pagrindas: SESV 267 straipsnis.

Prejudiciniai klausimai

1. Jei nesąžininga sutarties sąlyga yra susijusi su pagrindiniu sutarties dalyku (informacija apie valiutos keitimo kursą buvo netinkama), dėl ko sutartis negali būti toliau vykdoma, ir nėra šalių susitarimo, ar visišką Direktyvos 93/13 veiksmingumą užtikrina tai, kad, nesant papildomos nacionalinės teisės nuostatos, aukščiausiosios instancijos teismo išreikštoje pozicijoje, kuri nėra privaloma žemesnės instancijos teismams, pateikiamos sutarties galiojimo ar veiksmingumo pripažinimo gairės?
2. Jeigu į pirmąjį prejudicinį klausimą būtų atsakyta neigiamai, ar galima atkurti pradinę padėtį, jei sutartis nebegali būti toliau vykdoma dėl su jos pagrindiniu dalyku susijusios nesąžiningos sąlygos, nėra šalių susitarimo, o pirmiau minėta pozicija taip pat negali būti taikoma?
3. Jeigu į antrąjį prejudicinį klausimą būtų atsakyta teigiamai, tuo atveju, jei ieškiniu prašoma pripažinti, kad pagrindinis sutarties dalykas, susijęs su [šios] rūšies sutartimis, negalioja, ar gali įstatymai nustatyti reikalavimą, kad vartotojas kartu su tokiu reikalavimu taip pat privalo pareikšti reikalavimą dėl sutarties galiojimo ar veiksmingumo pripažinimo?
 - Jeigu į antrąjį prejudicinį klausimą būtų atsakyta neigiamai, kai pradinės padėties atkurti yra neįmanoma, ar sutartys gali būti pripažintos galiojančiomis ar veiksmingomis pasitelkiant teisines priemones *a posteriori*, siekiant užtikinti pusiausvyrą tarp šalių?

Sąjungos teisės nuostatos, kuriomis remiamasi

- 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288) 1, 6 ir 7 straipsniai
- 2014 m. balandžio 30 d. Teisingumo Teismo Sprendimas *Kásler ir Káslerné Rábai* (C-26/13, EU:C:2014:282)
- 2019 m. kovo 14 d. Teisingumo Teismo Sprendimas *Dunai* (C-118/17, EU:C:2019:207)
- 2019 m. spalio 3 d. Teisingumo Teismo Sprendimas *Dziubak* (C-260/18, EU:C:2019:819)

Nacionalinės teisės nuostatos, kuriomis remiamasi

- *A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény* (1959 m. Įstatymas Nr. IV dėl Civilinio kodekso), galiojęs sudarant ginčijamą paskolos sutartį: 200, 209, 209/A, 237 ir 239/A straipsniai.

- *A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény* (1996 m. Įstatymas Nr. CXII dėl kredito įstaigų ir finansinių įmonių), galiojęs sudarant ginčijamą paskolos sutartį: 203 straipsnis.
- *A Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvény* (2014 m. Įstatymas Nr. XXXVIII, kuriuo reglamentuojami konkretūs aspektai, susiję su *Kúria* [(Aukščiausiasis Teismas, Vengrija)] nutartimi, suvienodinančia teismų praktiką dėl kredito įstaigų su vartotojais sudarytų paskolos sutarčių, toliau – Įstatymas Nr. DH1): 1, 3 ir 4 straipsniai.
- *A [DH1 törvényben] rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény* (2014 m. Įstatymas Nr. XL dėl paskolos įvertinimo ataskaitos standartų, nurodytų [Įstatyme Nr. DH1], ir tam tikrų kitų priemonių, toliau – Įstatymas Nr. DH2): 1 ir 37 straipsniai.

Įstatymo Nr. DH2 37 straipsnis nustato specialiuosius procedūrinius reikalavimus, susijusius su sutarčių negaliojimu. Pagal šią nuostatą ieškovas gali prašyti pripažinti sutartį negaliojančia, tik jeigu kartu prašo nustatyti negaliojimo teisinės pasekmės, t. y. pripažinti sutarties galiojimą ar veiksmingumą iki sprendimo priėmimo. Nepateikus tokio prašymo, ieškinyš negali būti nagrinėjamas iš esmės.

- *A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény* (1997 m. Įstatymas Nr. LXVI dėl teismų darbo organizavimo ir administravimo), galiojęs sudarant ginčijamą sutartį: 33 straipsnis.
- *A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény* (2011 m. Įstatymas Nr. CLXI dėl teismų darbo organizavimo ir administravimo), galiojantis šiuo metu: 25 straipsnis.
- *Az érvénytelenség jogkövetkezményeiről szóló 1/2010. (VI. 28) PK vélemény* (2010 m. birželio 28 d. Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus plenarinės asamblėjos nutartis Nr. 1/2010 dėl negaliojimo teisinių pasekmių).

Pagal minėtos nutarties 5 punktą kai negaliojimo priežastis gali būti pašalinta arba ji vėliau išnyksta, teismas gali pripažinti, jog negaliojanti sutartis galioja atgaline data nuo jos sudarymo momento. Galimybė pripažinti sutartį galiojančia yra alternatyva, lygiavertė pradinės padėties atkūrimui. Jei taikomos abi teisinės pasekmės, teismas, naudodamasis savo vertinimo galia, turi nuspręsti, kuri iš jų taikytina.

- 2019 m. birželio 19 d. *Kúria* (Aukščiausiasis Teismas) patariamasis tarybos daugumos pareiškimas dėl pozicijos, kuriame nagrinėjama jurisprudencija dėl vadinamųjų paskolos sutarčių užsienio valiuta negaliojimo.

Ši pozicija, kuri žemesnės instancijos teismams nėra privaloma, sutarčių sąlygų, pagal kurias su valiutos keitimo kursu susijusi rizika tenka vartotojui, negaliojimo atveju minėtiems teismams siūlo du dogmatiniu požiūriu vienodai pagrįstus sprendimus. Viena vertus, teismas paskolos sutartį, sudarytą užsienio valiuta, gali pripažinti galiojančia, ją denominuodamas Vengrijos forintais, taikydamas įprastas palūkanas pagal Vengrijos forinto kursą, kuris būtų buvęs sutarties sudarymo dieną, padidintą diferenciniu dydžiu. Kita vertus, teismas taip pat gali sutartį pripažinti galiojančia, nustatydamas didžiausią užsienio valiutos ir Vengrijos forinto keitimo kursą, o sutartyje nustatytą palūkanų normą palikdamas nepakeistą iki perskaičiavimo į Vengrijos forintus dienos.

Trumpas pagrindinės bylos aplinkybių ir proceso pristatymas

- 1 Atsakovas pagrindinėje byloje (toliau – atsakovas) norėjo įsigyti „Rover“ tipo lengvąjį automobilį. Jis turėjo nuosavų lėšų – 362 500 Vengrijos forintų (HUF),¹ kurias turėjo sumokėti suteikiant 1 417 500 HUF paskolą. Tuo tikslu jis 2009 m. gruodžio 3 d. *Lombard Finanzszőzəsi Zrt.*, teisinei ieškovei pirmtakei pagrindinėje byloje (toliau – ieškovei), pateikė finansavimo prašymą. Šiame finansavimo prašyme buvo nurodyta, kad atsakovas įsipareigojo sumokėti nuosavas lėšas 2009 m. gruodžio 3 d. o vėliau, nuo 2010 m. sausio 5 d. iki 2016 m. gegužės 5 d., – mokėti 34 900 HUF dydžio mėnesines įmokas, kurios sudarė 2 689 225 HUF.
- 2 2009 m. gruodžio 4 d. *Lombard Finanzszőzəsi Zrt.*, kaip paskolos davėja, ir atsakovas, kaip skolininkas, sudarė individualią vartojimo paskolos sutartį Šveicarijos frankais su kintama palūkanų norma. Sutarties šalys nustatė paskolos grąžinimo sąlygas ir taip pat susitarė, kad sutartyje neaptarti aspektai yra reguliuojami *Lombard Finanzszőzəsi Zrt.* bendrosiomis kreditų rinkodaros sąlygomis, kurios yra neatsiejama sutartis dalis.
- 3 2009 m. gruodžio 4 d. atsakovas taip pat pasirašė pareiškimą apie pranešimą dėl rizikos. Šiame pareiškime skolininkas buvo informuotas apie riziką, susijusią su palūkanų norma, ir apie svyravimus, kurių buvo galima tikėtis iš tokios normos. Pagal šią informaciją taip pat reikėjo atsižvelgti į valiutos keitimo kurso riziką. Mėnesinės įmokos yra nustatytos užsienio valiuta, kuri vėliau konvertuojama į Vengrijos forintus, dėl to atsiranda valiutos keitimo kurso skirtumas, o pastarojo būsimų svyravimų negalima numatyti. Bendra informacija, susijusi su valiutos

¹ Remiantis Europos Centrinio Banko orientaciniu valiutos keitimo kursu, ginčijamos sutarties sudarymo metu 1 euras buvo lygus 269,14 Vengrijos forintų, t. y. 2009 m. gruodžio 4 d., 313,33 Vengrijos forintų, kai sutartis 2015 m. rugsėjo 14 d. buvo nutraukta, 325,83 Vengrijos forintų, kai pirmosios instancijos teismas priėmė 2019 m. liepos 11 d. sprendimą, ir 365,53 Vengrijos forintų prašymo priimti prejudicinį sprendimą gavimo dieną, t. y. 2020 m. rugsėjo 30 d. Šiuo klausimu žr.: https://www.ecb.europa.eu/stats/policy_and_exchange_rates/euro_reference_exchange_rates/html/eurofxref-graph-huf.en.html

keitimo kurso svyravimais, buvo pateikta bendrosiose kreditų rinkodaros sąlygose pagal apibrėžimus „I valiutos keitimo kurso pokytis“ ir „II valiutos keitimo kurso pokytis“.

- 4 2010 m. rugpjūčio 31 d. *Lombard Finanszírozási Zrt.* buvo panaikinta absorbcijos būdu, o jos bendroji teisių perėmėja įgijo ieškovės statusą.
- 5 2014 m. Vengrijos įstatymų leidėjo priimtu Įstatymu Nr. DH2 nustatyta paskolos grąžinimo ataskaita taip pat buvo susijusi su pagrindinėje byloje šalių sudaryta paskolos sutartimi. Šiomis aplinkybėmis ieškovė atsakovui sumokėjo sumą, kuri, remiantis Įstatymu Nr. DH1, buvo apskaičiuota nesąžiningai. Be to, 22,32 %, kaip metinė įprastų palūkanų norma, buvo nurodyti sumų paskirstyme tiek prieš, tiek po sutarties dalinio pakeitimo. Atsakovas neginčija šios paskolos grąžinimo ataskaitos, todėl tai yra patvirtinta ataskaita.
- 6 Atsakovas vėlavo mokėti mėnesines įmokas. Dėl šios priežasties ieškovė 2015 m. rugsėjo 14 d. nutraukė paskolos sutartį ir pareiškė ieškinį atsakovui *Pesti Központi Kerületi Bíróság* (Pešto centrinis apylinkės teismas, Vengrija; toliau – pirmosios instancijos teismas). Jame prašė, kad pagrindinėje byloje 2009 m. gruodžio 4 d. šalių sudaryta paskolos sutartis būtų pripažinta galiojančia atgaline data nuo jos sudarymo dienos, dėl ko pradinė metinė palūkanų norma liktų 23,07 %. Taip pat teismo prašė, vykdant sutartį, iš atsakovo priteisti pagrindinę 409 102 HUF sumą ir delspinigius bei padengti ieškovės patirtas išlaidas.
- 7 Atsiliepime į ieškinį atsakovas rėmėsi paskolos sutarties sąlygų, pagal kurias visa su valiutos keitimo kursu susijusi rizika tenka jam, nesąžiningumu ir nesutiko, jog informacija apie tokią riziką buvo aiški ir suprantama. Taip pat teigė, kad sutartis negalioja, nes nebuvo nustatyta aiški ir apibrėžta įprastų palūkanų norma, taip pažeidžiant atitinkamas Vengrijos teisės nuostatas. Atsakovas taip pat kaltino ieškovę, jog ši prie sutarties nepridėjo išsamaus skolos pokyčių apskaičiavimo, kuris būtų leidęs ją tiksliai vykdyti. Be to, atsakovas pareiškė priešieškinį, kuriame teigė nuo sutarties sudarymo dienos iš viso sumokėjusi ieškovei 3 151 644 HUF sumą, nors pradinė paskolos suma siekė tik 1 417 500 HUF, todėl permokomis laikė visus mokėjimus, atliktus nuo 2012 m. spalio mėnesio. Todėl priešieškiniu ji teismo prašė, remiantis sutarties negaliojimu nepagrįsto praturtėjimo pagrindu, iš ieškovės priteisti 1 734 144 HUF sumą. Taip pat teismo prašė įpareigoti ieškovę perduoti jai lengvojo automobilio „Rover“ nuosavybės teises ir panaikinti ieškovės pardavimo teisės galimybes.
- 8 Nors ieškovė iki šiol neginčijo atsakovo grąžintos paskolos sumos dydžio, ji nesutiko su priešieškiniu, grindžiamu nepagrįstu praturtėjimu, bei taip pat nesutiko su atsakovo siekiamu atskaitymo dydžiu. Be to, jos teigimu, apie su valiutos keitimo kursu susijusią riziką ji pranešė aiškiai ir suprantamai. Taip pat tai, kad sutartyje nenurodyta įprastų palūkanų norma, jos teigimu, galėtų reikšti ne daugiau nei dalinį negaliojimą, kurį būtų galima ištaisyti. Galiausiai, ieškovė pabrėžė, kad atsakovas neginčijo palūkanų normos, nurodytos paskolos grąžinimo ataskaitoje, atliktoje pagal Įstatymo Nr. DH2 nuostatas, todėl teismas galėtų

papildyti įprastų palūkanų normą ir taip pašalinti tai, kas daro sutartį negaliojančia.

- 9 2019 m. liepos 11 d. sprendime pirmosios instancijos teismas ginčijamą sutartį priskyre paskolos sutarčiai, sudarytai Vengrijos forintais, ir ją pripažino galiojančia atgaline data nuo jos sudarymo dienos, nustatydamas metinę 23,07 % įprastų palūkanų normą Vengrijos forintais. Kitus ieškinio reikalavimus atmetė. Kalbant apie atsakovo pareikštą priešieškinį, įpareigojo ieškovę sumokėti atsakovui 462 419 HUF ir perduoti jai lengvojo automobilio „Rover“ nuosavybės teises, taip pat nurodė panaikinti ieškovės pardavimo teisės galimybes. Kitus priešieškinio reikalavimus atmetė.
- 10 Kalbant apie užsienio valiuta išreikštą įprastų palūkanų normą, pirmosios instancijos teismas, grįsdamas savo sprendimą, teigė, kad apie ieškovės nurodytą palūkanų normą nebuvo galima tinkamai spręsti nei iš paskolos sutarties, nei iš bendrųjų kreditų rinkodaros sąlygų, ir kad tokia palūkanų norma nebuvo įrodyta. Pirmosios instancijos teismas sutiko su atsakovu, kad ieškovės nurodytos įprastos palūkanos prieštarauja pačiai užsienio valiuta pagrįstos sistemos esmei. Iš tikrųjų, tuo metu, kai šalys sudarė paskolos sutartį, paskolos sutarčių, išreikštų Vengrijos forintais, palūkanų norma buvo 20 %, o paskolos sutarčių, per tą patį laikotarpį priimtų užsienio valiuta, palūkanų norma buvo 10 % ar net mažesnė. Pirmosios instancijos teismo teigimu, ieškovė, grįsdama savo ieškinį, turėjo įrodyti esminį sutarties turinį ir užsienio valiuta išreikštą įprastų palūkanų normą, tačiau to ji neatliko.
- 11 Kiek tai susiję su informacija apie su užsienio valiutos keitimo kursu susijusią riziką, pirmosios instancijos teismas, remdamasis Direktyva 93/13, 2018 m. rugsėjo 20 d. Teisingumo Teismo Sprendimu *OTP Bank ir OTP Factoring* (C-51/17, EU:C:2018:750) bei Aukščiausiojo Teismo sprendimu Nr. 6/2013 PJE, priimtu siekiant vienodai aiškinti civilinės teisės nuostatas, pripažino nesąžininga sutarties sąlygą, pagal kurią su valiutos keitimo kursu susijusi rizika tenka vartotojui. Taip pat nurodė, kad visos teisinės pasekmės turėjo būti taikomos kartu: tiek tos, kurios atsiranda dėl nesąžiningos sutarties sąlygos, pagal kurią su valiutos keitimo kursu susijusi rizika tenka vartotojui, tiek tos, kurios atsiranda dėl dalinio negaliojimo nenustačius palūkanų.
- 12 Kalbant apie negaliojimo teisinių pasekmių taikymą, pirmosios instancijos teismas rėmėsi 2019 m. birželio 19 d. Aukščiausiojo Teismo patariamios tarybos pozicija. Šalių paskolos sutartį pripažino galiojančia, laikydamas ją esant sudarytą Vengrijos forintais dėl su valiutos keitimo kursu susijusios rizikos nesąžiningumo. Remdamasis paskolos grąžinimo ataskaita, kurią nustatė ieškovė, dėl visų mėnesinių įmokų (2 689 225 HUF) ir paskolos sumos (1 417 500 HUF) skirtumo nustatė pirminę metinę 23,07 % įprastų palūkanų normą. Tačiau, atsižvelgdamas į skirtumą tarp 3 151 644 HUF, kuriuos faktiškai iki to momento sumokėjo atsakovas, ir pirminės visų mėnesinių įmokų sumos, kuri siekė 2 689 225 HUF, jis įpareigojo ieškovę sumokėti atsakovui 462 419 HUF nepagrįsto praturtėjimo pagrindais.

- 13 Ieškovė dėl pirmosios instancijos priimto sprendimo pateikė apeliacinį skundą Teisingumo Teismui prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teismui.

Esminiai šalių argumentai pagrindinėje byloje

- 14 Ieškovė prašo prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo pakeisti pirmosios instancijos teismo sprendimą iš dalies, atsisakant ginčijamą sutartį vertinti kaip paskolos sutartį, sudarytą Vengrijos forintais, ir priteisiant iš atsakovo 490 102 HUF pagrindinę sumą (suma, kurios ji taip pat reikalavo pirmosios instancijos teisme) ir delpinigių bei ieškovės patirtas teismo proceso išlaidas. Tai pat prašo atsakovo priešiškinį atmesti visiškai ir atsisakyti sprendimo rezoliucinės dalies dėl lengvojo automobilio nuosavybės teisių perdavimo bei pardavimo teisių galimybės panaikinimo.
- 15 Ieškovė teigia, kad pareiškime dėl rizikos vienareikšmiškai buvo nurodyta, jog atsakovas turėjo atsižvelgti į su valiutos keitimo kursu susijusią riziką. Ieškovė taip pat atkreipė atsakovo dėmesį į būsimų užsienio valiutos keitimo kurso svyravimų nuspėjamumą. Ieškovės teigimu, tai, kad skolininkas prisiima su valiutos keitimo kursu susijusią riziką, kaip atsvarą už jam palankesnes palūkanas, savaime nereiškia, kad paskolos sutartis, sudaryta užsienio valiuta, prieštarauja įstatymams ar geriems papročiams, kad ji yra lupikiška, kad jos neįmanoma įvykdyti ar kad ji yra imitacinė.
- 16 Ieškovė remiasi Aukščiausiojo Teismo sprendimo Nr. 2/2014 PJE, priimto siekiant vienodai aiškinti civilinės teisės nuostatas, 1 punktu, pagal kurį su valiutos keitimo kursu susijusią riziką vartotojas prisiima be apribojimų. Sutarties sąlyga dėl su valiutos keitimo kursu susijusios rizikos gali būti nagrinėjama tik tuo atveju, jei vidutiniam vartotojui, pakankamai informuotam ir protingai atidžiam bei pastabiam, jos turinys sudarant sutartį nebuvo aiškus ar suprantamas. Jei toks vartotojas, remdamasis sutarties sąlygomis ir finansų įstaigos pateikta informacija, galėjo vienareikšmiškai suprasti, kad su valiutos keitimo kursu susijusi rizika tenka išimtinai ir neribotai jam, o valiutos keitimo kurso svyravimams, kurie galėtų jam pakenkti, nenustatyta maksimali riba, nagrinėjama sąlyga negalėtų būti pripažinta nesąžininga. Ieškovės teigimu, jos pateikta informacija atitinka 2014 m. balandžio 30 d. Sprendimą *Kásler ir Káslerné Rábai* (C-26/13, EU:C:2014:282) ir 2017 m. rugsėjo 20 d. Sprendimą *Andriciuc ir kt.* (C-186/16, EU:C:2017:703). Pabrėžė, kad, remiantis bendrosiomis kreditų rinkodaros sąlygomis, buvo galima vienareikšmiškai nustatyti, jog skolininkas taip pat privalo mokėti už valiutos keitimo kurso svyravimus ir kad šis kursas gali būti itin svyruojantis, be maksimalios tokių svyravimų ribos.
- 17 Ieškovė nesutinka su pirmosios instancijos teismo sprendimu, pagal kurį 23,07 % palūkanų norma, kurią jis pats nustatė, nebuvo įrodyta. Iš tikrųjų, per pirmosios instancijos teismo procesą ji pateikė išsamų paaiškinimą apie įprastų palūkanų sumą. Kai pirmosios instancijos teismas pripažino sutartį galiojančia, jis taip pat turėjo iš dalies pakeisti įprastas palūkanas, atsižvelgdamas į palūkanų normą,

taikytiną atitinkamai užsienio valiutai, ir skirtumą. Iš tiesų, sutarties pripažinimas galiojančia negali pakeisti sutartinės pusiausvyros tarp šalių taip, kad teisiniuose santykiuose tai sukeltų reikšmingą disproporciją tarp paslaugos ir atlygio vertės.

- 18 Atsiliepime į apeliacinį skundą atsakovas prašo pirmosios instancijos teismo priimtą sprendimą palikti nepakeistą. Nurodo, kad, Aukščiausiojo Teismo teigimu, informacija, kurią reikia pateikti apie su valiutos keitimo kursu susijusią riziką, turi būti laikoma pagrindinės paslaugos dalimi, o jei tokios informacijos nėra arba ji yra nesąžininga, sutartis tampa negaliojančia visa apimtimi. Savo pozicijai pagrįsti prideda keletą atskirų sprendimų.

Trumpas prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvų pristatymas

- 19 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas siekia, kad, atsižvelgiant į ankstesnę Teisingumo Teismo jurisprudenciją, būtų išaiškinta, kokias galimybes gali pasiūlyti įstatymai, kad būtų pripažintas sutarčių galiojimas ir veiksmingumas tuo atveju, kai negaliojimas yra susijęs su pagrindiniu jų dalyku.